

Ministerul Finanțelor Publice

Agenția Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice a
județului Suceava
Biroul Soluționare Contestații

DECIZIA NR. __65__

din _____29.03.2013__

privind soluționarea contestației formulată de
S.C. S.R.L., CUI RO,
din mun. Suceava, str., județul Suceava,
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava
sub nr.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală Suceava prin adresa nr., înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr., cu privire la contestația formulată de **S.C. S.R.L., CUI RO**, din mun. Suceava, județul Suceava.

S.C. S.R.L. formulează contestație împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., emisă de Activitatea de inspecție fiscală, în baza Raportului de inspecție fiscală înregistrat sub nr., cu privire la suma de, **reprezentând:**

-- **TVA ;**
-- **dobânzi aferente TVA.**

În raport de data comunicării actelor administrative fiscale contestate, respectiv, potrivit semnăturii depuse pe adresa de înaintare a actelor atacate, existentă în copie la dosarul cauzei, contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art. 207 alin. 1 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fiind înregistrată la AIF Suceava sub nr., așa cum rezultă de pe ștampila Serviciului Registraturii AIF Suceava aplicate pe originalul contestației, aflate la dosarul cauzei.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 205 și 209 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C. S.R.L. contestă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., emisă de Activitatea de inspecție fiscală, în baza Raportului de inspecție fiscală înregistrat sub nr., cu privire la suma de, reprezentând:

-- TVA ;
-- dobânzi aferente TVA.

În motivarea contestației, societatea susține că, prin decizia de impunere s-a stabilit TVA prin reîncadrarea tranzacției, respectiv s-a stabilit o bază de impunere de cu TVA pentru cantitatea de cartofi vânduți societate.

Societatea consideră că aceste constatări nu pot fi impuse, întrucât prețurile practicate pe piață sunt libere și nu există reglementări legale care să impună prețuri minimale sau maximale pentru legume și fructe.

De asemenea, precizează că mărfurile sunt vândute cu adaos comercial care acoperă cheltuielile de aprovizionare și transport, plus datoriile către bugetul de stat la zi, cât și în avans.

Contestatoarea solicită analizarea motivelor prezentate și anularea deciziei de impunere nr.

Petenta face mențiunea că nu are angajați, spații de depozitare adecvate, mijloace de transport, iar temperaturile în această perioadă fiind foarte scăzute, mărfurile au fost vândute la un preț accesibil pentru cumpărător, deoarece o anumită cantitate a fost clasată la categoria a III-a.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., emisă de Activitatea de inspecție fiscală, s-a stabilit în sarcina societății suma de, reprezentând TVA, dobânzi aferente TVA.

În urma verificărilor efectuate, organele de inspecție fiscală au constatat că, în perioada 05.11.2012 – 31.12.2012, societatea a efectuat achiziții intracomunitare de bunuri cu risc fiscal mare (fructe și legume), operațiuni monitorizate conform OPANAF 406 și 506 din 2012.

Organele fiscale fac mențiunea că societatea nu are spații de depozitare adecvate, nu are angajați cu contract de muncă care să efectueze operațiunile comerciale, nu deține mijloacele de transport aferente efectuării de transport de marfă și comercializează mărfurile achiziționate în piețe, târguri și oboare, pentru veniturile realizate utilizând aparat de marcat electronic fiscal, pe bază de bonuri fiscale emise de aparat de marcat electronic fiscal, cantitățile vândute pe fiecare bon fiscal fiind între 100-6.500 kg.

Din analiza prețurilor medii practicate pe piață (între lei/kg în funcție de calitate) de alte societăți similare, de cele comunicate de Direcția de Agricultură Suceava (..... lei/kg în luna noiembrie 2012) și cele publicate de Ministerul Finanțelor luate pentru calculul arendei pentru anul 2012 de lei/kg, organele fiscale au constatat că societatea a vândut mărfurile în cantități mari pe bonuri fiscale, la prețuri subevaluate.

În baza prevederilor art. 11 din Codul fiscal, organele fiscale au reîncadrat tranzacția la prețul pieței, pentru a reflecta conținutul economic al acestora.

Astfel, au reîncadrat tranzacțiile la prețul cel mai mic practicat de agenții economici, respectiv la valoarea cu TVA de, rezultând o bază impozabilă suplimentară de și **TVA suplimentară în sumă de**(..... * 24%), din care aferentă lunii noiembrie 2012 și aferentă lunii decembrie 2012.

Pentru neachitarea la scadență a TVA în sumă de, s-au calculat **dobânzi în sumă de**, pentru perioada 21.12.2012-05.02.2012 (.....*46 zile*0,04%+.....*0,04%*11 zile).

S-a constatat că au fost încălcate prevederile art. 11 alin. 1, art. 134 alin. 1-3, art. 134² alin. 1, art. 137 alin. 1 lit. a, art. 158 alin. 1, art. 140 alin. 1, art. 156¹ alin. 6¹ lit. b din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, republicată, precum și prevederile art. 120 din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

1. Referitor la suma de, reprezentând TVA, dobânzi aferente TVA, stabilită suplimentar prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată nr. nr., emisă de Activitatea de inspecție fiscală, Direcția Generală a Finanțelor Publice este investită să se pronunțe dacă în mod legal organele de inspecție fiscală au stabilit suplimentar TVA aferentă vânzărilor de cartofi, prin reîncadrarea tranzacției de către organele de inspecție fiscală, în condițiile în care prețurile de vânzare a cartofilor vânduți de S.C. S.R.L., ce au fost achiziționați din comunitate, sunt sub nivelul prețurilor de vânzare practicate pe piață.

În fapt, în urma verificărilor efectuate, organele de control au constatat că, în perioada 05.11.2012 – 31.12.2012, **S.C. S.R.L.** a achiziționat diverse cantități de cartofi din comunitate, care au fost vândute către diverse persoane fizice sub prețul pieții.

Organele fiscale fac mențiunea că societatea nu are spații de depozitare adecvate, nu are angajați cu contract de muncă care să efectueze operațiunile comerciale, nu deține mijloacele de transport aferente efectuării de transport de marfă și comercializează mărfurile achiziționate în piețe, târguri și oboare, pentru veniturile realizate utilizând aparat de marcat electronic fiscal, pe bază de bonuri fiscale emise de aparat de marcat electronic fiscal, cantitățile vândute pe fiecare bon fiscal fiind între 100-6.500 kg.

Din analiza prețurilor medii practicate pe piață (între lei/kg în funcție de calitate) de alte societăți similare, de cele comunicate de Direcția de Agricultură Suceava (..... lei/kg în luna noiembrie 2012) și cele publicate de

Ministerul Finanțelor luate pentru calculul arendei pentru anul 2012 de lei/kg, organele fiscale au constatat că societatea a vândut mărfurile în cantități mari pe bonuri fiscale, la prețuri subevaluate.

În baza prevederilor art. 11 din Codul fiscal, organele fiscale au reîncadrat tranzacția la prețul pieței, pentru a reflecta conținutul economic al acestora.

Astfel, au reîncadrat tranzacțiile la prețul cel mai mic practicat de agenții economici, respectiv la valoarea cu TVA de, rezultând o bază impozabilă suplimentară de și **TVA suplimentară în sumă de**(..... * 24%), din care aferentă lunii noiembrie 2012 și aferentă lunii decembrie 2012.

Pentru neachitarea la scadență a TVA în sumă de, s-au calculat **dobânzi în sumă de**, pentru perioada 21.12.2012-05.02.2012 (.....*46 zile*0,04%+.....*0,04%*11 zile).

În drept, cu privire la reîncadrarea operațiunilor din punct de vedere fiscal, sunt aplicabile prevederile art. 11 alin. 1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează că:

„Art. 11

Prevederi speciale pentru aplicarea Codului fiscal

(1) La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unui tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției.”

Din aceste prevederi legale se reține că autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unui tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției.

La **art. 6 și art. 7 alin (2)** din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la perioada verificată, se prevede:

„Art. 6

Exercitarea dreptului de apreciere

Organul fiscal este îndreptățit să aprecieze, în limitele atribuțiilor și competențelor ce îi revin, relevanța stărilor de fapt fiscale și să adopte soluția admisă de lege, întemeiată pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză.

[...]

Art. 7 [...]

(2) Organul fiscal este îndreptățit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului. În analiza efectuată

organul fiscal va identifica și va avea în vedere toate circumstanțele edificatoare ale fiecărui caz.”

Din prevederile legale citate mai sus, se reține că organele fiscale sunt îndreptățite să aprecieze relevanța stărilor de fapt fiscale, întemeiată pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză, și să utilizeze toate informațiile necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului, în analiza efectuată organul fiscal putând identifica și avea în vedere toate circumstanțele edificatoare ale fiecărui caz.

Din documentele existente la dosarul cauzei se reține că, în perioada 05.11.2012 – 31.12.2012, **S.C. S.R.L.** a achiziționat diverse cantități de cartofi din comunitate, la prețuri cuprinse între lei/kg și lei/kg, pe care le-a revândut către diverse persoane fizice la prețuri cuprinse între lei/kg și lei/kg.

Organele fiscale au constatat că prețul de vânzare este mai mic decât prețul practicat de societăți cu obiect de activitate similar, și au procedat la reîncadrarea tranzacțiilor efectuate, stabilind un preț de piață de, prin comparare cu prețurile practicate de Direcția de Agricultură Suceava (..... lei/kg în luna noiembrie 2012), cele publicate de Ministerul Finanțelor luate pentru calculul arendei pentru anul 2012 de lei/kg și prețurile medii practicate pe piață (între lei/kg în funcție de calitate) de alte societăți similare.

Urmare celor constatate, organele de inspecție fiscală au stabilit o bază impozabilă suplimentară de, pentru care s-a stabilit suplimentar TVA în sumă de(..... pentru luna noiembrie 2012 și pentru luna decembrie 2012), conform situației anexată la dosarul cauzei.

Pentru neachitarea la scadență a TVA în sumă de, s-au calculat **dobânzi în sumă de**, pentru perioada 21.12.2012-05.02.2012 (.....*46 zile*0,04%+.....*0,04%*11 zile).

Petenta susține că aceste constatări nu pot fi impuse, întrucât prețurile practicate pe piață sunt libere și nu există reglementări legale care să impună prețuri minimale sau maxime pentru legume și fructe.

De asemenea, precizează că mărfurile sunt vândute cu adaos comercial care acoperă cheltuielile de aprovizionare și transport, plus datoriile către bugetul de stat la zi, cât și în avans.

Aceste susțineri nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a contestației, întrucât, din compararea prețurilor practicate de societate, de lei/kg – .. lei/kg, cu prețul practicat de o alte societăți, cu obiect de activitate similar, cu prețurile practicate de Direcția de Agricultură Suceava și cele publicate de Ministerul Finanțelor luate pentru calculul arendei pentru anul 2012, s-a constatat că pe piață prețul de vânzare al cartofilor este cu mult mai mare decât cel al societății verificate.

În susținerea afirmațiilor sale, contestatoarea are sarcina de a-și dovedi actele și faptele sale, conform prevederilor **art. 65 alin. 1** din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se prevede că:

ART. 65

„Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.

[...]”.

- Potrivit prevederilor **art. 209** din OG 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată,

ART. 206

„Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

[...]

d) dovezile pe care se întemeiază;

[...]”.

Din prevederile legale menționate se reține că sarcina probei revine contribuabilului.

De asemenea, rezultă că, în contestație, petentul trebuie să menționeze dovezile pe care se întemeiază.

Din documentele existente la dosar rezultă că societatea nu a depus nici un document în susținerea cauzei.

Potrivit doctrinei, de reține că încă din dreptul roman a fost consacrat principiul potrivit căruia cel ce afirmă o pretenție în justiție trebuie să o dovedească, regulă tradițională exprimată prin adagiul latin „actor incumbit probatio”, principiul fiind consfințit de art. 1169 din Codul civil unde se precizează că „cel ce face o propunere înaintea judecății trebuie să o dovedească”. Acest articol nu a fost abrogat, fiind în prezent în vigoare, conform art. 230 din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil.

Având în vedere cele de mai sus, întrucât contestatorul este cel care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, constatarea care se impune este aceea că sarcina probei revine contestatorului.

Se reține că sarcina probei nu implică un drept al contestatorului, ci un imperativ al interesului personal ale acestuia care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac, neprobarea cererii afirmate determinând respingerea contestației.

În susținerea afirmațiilor sale, societatea nu aduce argumente concludente de natură să combată constatările organelor de inspecție fiscală și nu depune documente care să demonstreze susținerile sale.

Având în vedere prevederile legale citate și analizate, precum și faptul că societatea nu depune documente de natură să combată constatările organelor de inspecție fiscală, rezultă că în mod legal organele fiscale au stabilit suplimentar în sarcina acesteia **TVA în sumă de**, drept pentru care **urmează a se respinge ca neîntemeiată** contestația formulată cu privire la această sumă.

De asemenea, având în vedere că nu se contestă modul de calcul **al dobânzilor** în sumă de, și luând în considerare că pentru suma care le-a generat contestația a fost respinsă, faptul că debitul este datorat și nu a fost achitat, potrivit principiului de **drept „accesorium sequitur principale” – accesoriul urmează principalul, urmează a se respinge ca neîntemeiată contestația și cu privire la această sumă.**

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor legale invocate și în baza art. 216 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE:

1. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de **S.C. S.R.L.** împotriva măsurilor stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., emisă de Activitatea de inspecție fiscală, în baza Raportului de inspecție fiscală înregistrat sub nr., cu privire la suma de, **reprezentând:**

-– **TVA ;**
-– **dobânzi aferente TVA.**

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.